

möta oförutsedda uttagningar i långt vidsträcktare mån än någon annan penninganstalt. Då vården om och förräntandet af Riksgäldskontorets öfverskottsmedel synes kunna med all trygghet öfverlemnas åt Riksbanken, då bifall till revisorernes framställning skulle betydligt underlätta Riksgäldskontorets förvaltning samt då Riksgäldskontorets handlänerörelse icke står i något samband med kontorets ändamål, tager jag mig friheten värdsamt föreslå,

att Riksgäldskontorets och Riksbankens reglementen förändras så, att de i kontoret inflytande medel må få insättas i Riksbanken mot den ränta, som för deponerade medel i allmänhet från Riksbanken utbetalas.

Om remiss härå till Stats-utskottet anhålles.

C. A. Larsson
från Östergötland.

N:o 152.

Af Herr Werner Ericson: Om förtydligande af lagens stadgande rörande förlagsgifvares förmånsrätt till fabrikers effekter.

Med industriens fortgående utveckling är det af synnerlig vikt, att de stadganden, som röra dess kreditförhållanden, blifva så tydliga, som möjligt. Jag afser med denna min framställning de s. k. förlagslånen och den förlagsgifvare enligt 17 kap. 7 § Handelsbalken samt åtskilliga kongl. förordningar medgifna förmånsrätt till utbekommande af sin förlagsfordran. Utan att ingå i undersökning om behovet af en sådan förmånsrätt, af dess utsträckning eller inskränkning eller om lämpligheten af de stadganden för öfrigt, som derom nu gälla och i afseende å hvilka det redan förr visat sig förenadt med svå-

righeter att kunna åstadkomma någon hufvudsaklig förändring, vill jag endast fästa uppmärksamheten på en bestämmelse, hvars förtydligande jag tror vara särdeles af behovet påkalladt. Det bestämmes nemligen i 5:te art. 5 § af Hallordningen den 2 April 1770, att den, som förlägger hvad som i 4 § af samma författnings 5 art. kallas ordenteligen inrättade manufakturverk och fabriquer, skall njuta säkerhet i verkets effekter, om förlaget vid Hallrätten lagligen intecknadt är. Då nu de flesta nyare fabriksanläggningars värde till en hufvudsaklig del ligger i maskinerier, är det af största vikt, att något tvifvel ej må finnas om huruvida dessa räknas till effekter eller ej. Åsigterna derom äro nu delade, och en del maskinerier anses af många tillhöra fastigheten. För dessa stora dyrbara anläggningar är det nödvändigt, att det ej må finnas något tvifvel om, huruvida den ene eller den andre fordringsegaren eger förmånsrätt i de alltid dyrbara maskinerierna.

Jag anhåller derföre få föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta sådant förtydligande af lagens stadganden rörande förlagsgifvares förmånsrätt till fabrikers effekter, att med detta senare ord förstås äfven maskinerier af alla slag.

Om remiss till Lag-utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Werner Ericson.
